

DZIENNIK

ZARZĄDU M. ST. WARSZAWY

Nr 81.

27 sierpnia

1920 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianuję:

1) w wydziale I-ym finansowym:

a) p. Józefa Twardowskiego, dotychczasowego pom.-referenta sekcji II-ej, — komisarzem egzekucyjnym, z wynagrodzeniem według kat. 7-ej od dn. 1-go sierpnia r. b.

b) p. Antoniego Malewskiego, dotychczasowego rachmistrza sekcji egzekucyjnej, — komisarzem egzekucyjnym z wynagrodzeniem według kat. 7-ej od dn. 1 sierpnia r. b.

2) w wydziale IV-ym do spraw robotników miejskich:

p. Ignacego Staniewicza, dotychczasowego p. o. kierownika sekcji robotniczej, — kierownikiem biura, z wynagrodzeniem według kat. 3-ej od dn. 16-go sierpnia r. b.

3) w wydziale V-ym szpitalnictwa:

d-ra Helenę Goczałkowską — asystentem szpitala Dzieciątka Jezus, z wynagrodzeniem marek 350 miesięcznie i dodatkami drożyznianymi od dn. 1-go sierpnia r. b.

4) w wydziale VI-ym zdrowia publicznego:

d-ra Władysława Grażewicza, dotychczasowego lekarza okręgów podmiejskich 19 i 22-go okręgu, — lekarzem okręgu 7-go, z wynagrodzeniem mk. 800 miesięcznie i dodatkami drożyznianymi od dn. 1-go lipca r. b.

5) w wydziale IX-ym szkolnym:

a) p. Stanisława Jaxa-Kwiatkowskiego — inspektorem szkolnictwa zawodowego, z wynagrodzeniem według kateg. 4-ej od dn. 1-go września r. b.

b) p. Pelagję Guzowską — kancelistką II-ej 4-o klasowej szkoły miej-

skiej, z wynagrodzeniem według kat. 13-ej od dn. 1-go września r. b.

6) w wydziale XVI-ym kontroli:

p. Helenę Młynarczykównę — kancelistką, z wynagrodzeniem według kat. 13-ej od dnia 16-go sierpnia r. b.

7) w wydziale XVII-ym opieki i pomocy społecznej:

p. Julję Wojewódzką, dotychczasową mł. kancelistkę, — st. kancelistką, z wynagrodzeniem według kat. 12-ej od dnia 16-go sierpnia r. b.

Prezydent miasta:

(—) *P. Drzewiecki.*

Naczelnik wydziału do spraw ogólnych:

(—) *P. Kłossowski.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Z OBRAD MAGISTRATU.

(Posiedzenie w dn. 24. VIII 1920 r.).

W sprawie zbiorów Muzeum Narodowego m. st. Warszawy.

W ostatnim czasie rozpoczęły się pertraktacje między Komitetem Nadzoru państwowych gmachów reprezentacyjnych a zarządem Muzeum Narodowego m. st. Warszawy w sprawie umieszczenia w Zamku królewskim w Warszawie niektórych działów tegoż Muzeum. Aczkolwiek muzea nowoczesne wymagają osobnych budynków, specjalnie zbudowanych i skutkiem tego Zamek nie jest najidealniejszym pomieszczeniem dla zbiorów muzealnych, to jednak zarząd Muzeum godziłby się pewne działy cennych i bogatych zbiorów Muzeum narodowego m. st. Warszawy umieścić tymczasowo w salach Zamku. Dzięki temu bowiem część zbiorów stałaby się dostępniejsza dla zwiedzającej publiczności, co wobec przepełnienia obec-

nego pomieszczenia Muzeum jest utrudnione, z drugiej zaś strony Zamek królewski otrzymałby przez to lepsze warunki konserwacji, oraz właściwsze przeznaczenie, niż to ma miejsce obecnie.

Celem rozważenia projektu umowy z Komitetem Nadzorczym gmachów reprezentacyjnych oraz sformułowania wniosków w tej sprawie Magistrat powołał komisję pod przewodnictwem wiceprezydenta A. Śliwińskiego w składzie pp. L. Kobyleckiego, S. Plenkiewicza, radcy prawnego W. Kasprzyckiego i dyrektora Muzeum B. Gembarzewskiego.

Opłaty w szpitalach.

Wobec niepomiernego wzrostu od stycznia b. r. cen artykułów pierwszej potrzeby i podniesienia pensji personelu szpitalnego Magistrat postanowił podnieść dotychczasową opłatę za kurację chorych w szpitalach miejskich na salach ogólnych na wszystkich oddziałach do 80 mk. dziennie i w pokojach oddzielnych w szpitalach i zakładach położniczych miejskich: jednolóżkowych do 200 i dwulóżkowych do 150 mk. dziennie i wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem o zatwierdzenie norm.

ROZPORZĄDZENIA I OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Aprowizacja na rok 1920/21.

W № 70 „Dziennika Ustaw Rz. P.” z dn. 9 VIII 1920 r. poz. 474 ogłoszone zostały „Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 9-go lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21”. W przepisach tych w związku ze sprawami komunalnymi pozostają następujące artykuły lub ich ustępy:

art. 8. Zgodnie z art. 7 ustawy pozostaje nadal przy ministerstwie aprowizacji, jako stały organ doradczy, Państwowa Rada aprowizacyjna, przy czem mandaty jej członków przedłużają się na okres gospodarczy 1920/21.

Również na zasadzie art. 8 ustawy utrzymują się nadal w dotychczasowym

składzie komisje aprowizacyjne powiatowe i miejskie, jako organy doradcze, przy czem zakres ich działania oraz sposób urzędowania określony zostanie specjalną instrukcją, którą wyda minister aprowizacji w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych. Instrukcja ta określi również skład oraz zakres działania i sposób urzędowania komisji aprowizacyjnej gminnej.

Art. 9 (ustęp końcowy). Aprobowanie wojska, miasta Warszawy, kolei i wyłączonych z aprowizacji wojewódzkiej, względnie generalnego delegata rządu, ośrodków przemysłowych — uskuteczniane jest bezpośrednio przez ministerstwo aprowizacji. Dysponowanie odbywa się za pośrednictwem Centrali Państwowego Urzędu Zbożowego przy równoczesnem poinformowaniu zainteresowanych wojewodów lub generalnego delegata rządu i po zatwierdzeniu przez tychże szczegółowego planu wywozowego, przedstawionego im przez delegata Państwowego Urzędu Zbożowego, względnie przez okręgi Państwowego Urzędu Zbożowego w Krakowie lub Lwowie.

Art. 10. Przydzielone przez wojewodę, względnie w Małopolsce przez generalnego delegata rządu na potrzeby powiatu ziemiopłody przekazane zostają przez starostę sejmikom powiatowym i magistratom miast, których liczba mieszkańców przekracza 25.000, a to w celu podziału między ludność zaopatrywaną — stosownie do norm, określonych przez ministerstwo aprowizacji.

Organizacje komunalne rozdzielają przekazane im przez starostę ziemiopłody pod kontrolą powiatowych, względnie miejskich komisji aprowizacyjnych mniejszym ciałom samorządowym lub też bezpośrednio zaopatrywanej ludności w stanie surowym lub przerobionym.

Ziemiopłody, nienadające się do bezpośredniego spożycia, winny być przemielane w młynach, w tym celu zakontraktowanych, na podstawie dobrowolnej umowy przez odnośne organa komunalne, za zgodą właściwych komisji aprowizacyjnych.

Przy wyborze młynów do zakontraktowania należy kierować się następującymi wytycznymi: a) kontraktować w miarę możliwości przede wszystkim młyny wodne, jako niezużywające opału, o ile tylko położenie tych młynów w stosunku do ośrodka, jaki młyny te mają aprowidować, jest korzystne, nie obciążając zbytnio kalkulacji cen mąki, b) przeciętna miesięczna zdolność przemiałowa młyna, mającego być zakontraktowanym, winna mniej więcej odpowiadać miesięcznej ilości zboża przydzielonego dla danej miejscowości.

Zasadniczo młyn zakontraktowany winien mleć tylko zboże, przydzielone na potrzeby komuny, która go zakontraktowała. Jeżeli jednak dany powiat, względnie poszczególna miejscowość, otrzymuje przydział, który nie pokrywa w większym stopniu zdolności przemiałowej młyna, najdogodniejszego do zakontraktowania ze względów komunalnych lub innych, — staroście przysługuje prawo po porozumieniu się z powiatową komisją aprowizacyjną — zezwolenia na dokonywanie w jednym i tym samym młynie prócz przemiału zboża komunalnego — również zboża, stanowiącego własność wytwórców rolnych.

Instytucja, która zawarła kontrakt z młynem na przemiał zboża komunalnego, winna mieć w każdym zakontraktowanym młynie kontrolera. Kontrolerzy ci winni dozorować czynności młyna, bacząc, by przemiał odbywał się zgodnie z warunkami zawartego kontraktu i niniejszymi przepisami wykonawczymi.

Minimalne normy przemiałowe w młynach zakontraktowanych przez organizacje komunalne, ustanawia się w sposób następujący:

I) dopuszczalny najniższy wymiał żyta: a) na razówkę: mąki 90%, otrąb (żubrowiny) 7%, rozkurz 3%; b) na pytel: mąki I 65%, mąki II 5%, otrąb 25%, odpadków I 1—2%, rozkurz 3—4% (w zależności od niższego lub wyższego ciężaru gatunkowego żyta).

II) dopuszczalny najniższy wymiał pszenicy: mąki I 70%, mąki II 5%, otrąb 20%, odpadków 1—2%, rozkurz 3—4%

(w zależności od niższego lub wyższego ciężaru gatunkowego pszenicy).

Zależnie od uznania starosty i powiatowej komisji aprowizacyjnej lub prezydenta, względnie burmistrza, i miejskiej komisji aprowizacyjnej — instytucje komunalne mogą mleć żyto bądź tylko na razówkę, bądź część na pytel. Przyczem co najwyżej połowa miesięcznego przydziału żyta dla danego powiatu, względnie miejscowości może być mielona na pytel, druga zaś połowa musi być przemielona na razówkę. Przesuwanie tego stosunku na korzyść pyta, jako też mienienie tylko na pytel są wzbronione.

W razie otrzymania przez organizację komunalną przydziału jęczmienia, jako surogatu żyta, lub pszenicy, należy przerabiać go na perlakach, poczem mleć na mąkę i stosować domieszkę tej mąki w następujących proporcjach: do mąki pyłowej żytniej — 15% mąki jęczmiennej, do mąki razowej żytniej — 10% mąki jęczmiennej, wreszcie do mąki pszennej — 20% mąki jęczmiennej.

Otręby, uzyskane z przemiału zboża, winny być w całości zwracane przez organizacje komunalne do instytucji, za pośrednictwem których zboże zostało otrzymane.

Chleb na potrzeby ludności winien być wypiekany w piekarniach, zakontraktowanych przez odnośny organ komunalny.

Ceny na chleb i mąkę określają właściwe komisje aprowizacyjne na podstawie rzeczywistych kosztów: ziemiopłodów, przerobu i przewozu. Przyczem cena ta winna być jednakowa na terenie działań komisji, a możliwe straty lub zyski organów komunalnych, z tego tytułu wynikłe, winny być wzajemnie pokrywane.

Kontrolę nad podziałem ziemiopłodów lub ich przetworów pomiędzy ludność zaopatrywaną wykonywują komisje aprowizacyjne, jak również czuwać one winny nad zachowaniem przepisów i warunków umowy przez zakłady przetwarzające.

Art. 11. Ustanawia się następującą ogólną normę żywnościową: od dnia wejścia w życie niniejszego rozporzą-

dzenia do dnia 15 sierpnia r. b. — 225 gramów zboża, względnie 180 gramów mąki 80% i od dnia 15 sierpnia do dnia 15 września r. b. — 300 gramów zboża, względnie 240 gramów mąki 80% dziennie na osobę.

Norma żywnościowa na okres następny ustanowiona zostanie po obliczeniu ilości zboża, jaka ma być przez wytwórców dostarczona na potrzeby Państwa z tytułu świadczeń, wynikłych z postanowień ustawy.

Osoby, niezaopatrujące się z pól gospodarstwa rolnego i zaopatrywane z innego tytułu przez Państwo, uprawnione są do otrzymywania za pośrednictwem organów komunalnych racji żywnościowych—stosownie do powyższej normy.

Z chwilą wpisania do ksiąg ludności nabiera się prawa do pobierania artykułów żywnościowych od organów komunalnych, działających na danym terenie.

Opuszczenie miejscowości, w której pobierano racje żywnościowe, na czas dłuższy niż 7 dni, pociąga za sobą utratę prawa korzystania tamże z aprowizacji.

Art. 12. A. Poza ogólną normą żywnościową—robotnicy i pracownicy przemysłowi, komunalni, robót publicznych, kolejowi, poczt i telegrafów, żeglugi, korzystają z dodatkowej aprowizacji robotniczej. Dodatkowe normy wynoszą:

mąki 8 kgl., kaszy — 0,6 kg., cukru—0,6 kg. miesięcznie na pracownika.

Sposób kwalifikowania uprawnionych do dodatkowej aprowizacji robotniczej, oraz organizację podziału dodatkowych norm aprowizacyjnych określi osobna instrukcja ministra aprowizacji.

Art. 14. Dochodzenie i karanie przekroczeń tej ustawy niniejszego rozporządzenia, oraz wszelkich innych rozporządzeń, na zasadzie tej ustawy wydanych, należy do władzy administracyjnej pierwszej instancji, a więc w powiatach—do starostów, w Warszawie, Lublinie i Łodzi—do Komisa-

rzy Rządu, a w miastach Lwowie i Krakowie—do magistratów tych miast.

Orzeczenie karne wydaje ta władza administracyjna pierwszej instancji, gdzie popełniono przekroczenie.

Art. 15. Przy dochodzeniu przekroczeń na zasadzie art. 6-tego ustawy należy stosować przepisy postępowania karno-administracyjnego, zawarte w rozporządzeniu ministra spraw wewnętrznych z dnia 21 lutego 1919 r. (Monitor Polski № 46) z wyjątkiem art. 2, 3, 4, 14 oraz ostatniego ustępu art. 17—ze zmianami i uzupełnieniami, wskazanymi w art. 6 ustawy i w niniejszych przepisach wykonawczych.

Postępowanie mandatowe, karanie osądami lub wydanie orzeczenia bez wysłuchania obwinionego nie może być stosowane pod nieważnością.

Orzeczenie karne, będące odpisem rejestru karnego, musi być doręczone ukaranemu.

Art. 16. Powiatowe komisje aprowizacyjne—w Warszawie, Łodzi i Lublinie — Rady Miejskie, w Krakowie zaś i we Lwowie — przyboczne Rady aprowizacyjne—wybiorą z pośród siebie dwóch delegatów, których zadaniem będzie wydawanie w imieniu komisji względnie Rad—opinię w myśl art. 6-go ustawy.

Art. 17. Od orzeczenia władzy administracyjnej pierwszej instancji przysługuje ukaranemu prawo wniesienia rekursu do właściwej władzy administracyjnej II-ej instancji któremi są: Urzędy Wojewódzkie, zaś na terenie Małopolski—do czasu organizacji Województw — generalny delegat rządu we Lwowie; w Warszawie zaś od orzeczenia komisarza rządu przysługuje rekurs w II i ostatniej instancji do ministra aprowizacji.

Rekurs wniesić należy w ciągu dni 14-tu od dnia doręczenia orzeczenia na ręce tej władzy, która orzeczenie wydała, względnie nadesłać pocztą na ręce tej samej władzy; w tym ostatnim wypadku miarodajną jest data stempla pocztowego stacji nadawczej.

NOWE WYDAWNICTWA.

Budowa i konserwacja mostów.

„Tymczasowe przepisy budowy i utrzymania mostów drogowych z dodatkiem tymczasowych przepisów dotyczących cementów i dodatków hydraulicznych, prób wytrzymałości betonu i żelaza budowlanego, zatwierdzone przez ministra robót publicznych rozporządzeniem z 4.III 1920 r. Nr. 6342—IV—4—213”, wydało drukiem ministerstwo r. pub. Przepisy dzielą się na 10 rozdziałów. Rozdział I obejmuje postanowienia ogólne, które poddają wszystkie mosty użytku publicznego na drogach kołowych i pieszych pod opiekę ministerstwa R. P. i podległych ministerstwu urzędów budowlanych. Dalej znajdujemy powszechnie przyjęty podział mostów na 3 klasy; postanowienia o sporządzaniu projektu wstępnego, czyli ogólnego, oznaczenie minimalnych wymiarów mostów co do szerokości światła, wysokości konstrukcji, poręczy i t. p. Rozdział II mówi o obciążeniu i siłach zewnętrznych, jakie należy wprowadzać w obliczeniach statystycznych przy projektowaniu mostów drogowych, a również i przy sprawdzaniu wytrzymałości mostów istniejących. Ciężary ruchome zastosowano do zmienionych, zwłaszcza w czasie wojny, warunków komunikacji na drogach kołowych.

Rozdziały III do VI omawiają mosty według materiałów budowlanych, a więc rozdział III — mosty drewniane, przyczółki, jarzma, izbice; rozdział IV — mosty żelazne i filary żelazne; rozdział V — mosty betonowe, przyczółki i filary betonowe; a rozdział VI — mosty kamienne, przyczółki i filary kamienne. W tej części przepisów znajdujemy postanowienia co do wykonania projektu szczegółowego, prowadzenia budowy, oddania mostu do użytku publicznego i utrzymania mostów.

Z przepisami budowy i utrzymania mostów łączą się przepisy dotyczące cementu, żelaza i betonu. Przepisy te mają zabezpieczyć jakość materiałów

używanych w budowie mostów. Tem się tłumaczy złączenie powyższych przepisów w jedną całość.

Tymczasowe przepisy, jak zaznacza tytuł, są środkiem przejściowym i pomocniczym dla wyrobienia z trzech różnych administracji drogowych przysługującej jednolitej administracji polskiej.

SPRAWY APROWIZACYJNE.

Ceny maksymalne.

Rada Obrony Stolicy podaje do publicznej wiadomości następujące rozporządzenie gubernatora wojkowego m. stoł. Warszawy i przyległych powiatów.

Rozporządzenie.

Na zasadzie art. 3 lit. e) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 6 sierpnia 1920 r. (D. U. R. P. Nr. 69, poz. 460) zarządzam:

1) Ustanawia się w m. st. Warszawie wraz z przedmieściami następujące ceny maksymalne artykułów pierwszej potrzeby: Groch polny funt do mk. 7. Groch Wiktorja funt do mk. 9. Fasola funt do mk. 10.50. Mąka pszenna funt do mk. 12. Mąka razowa żytnia funt do mk. 8. Mąka pyłkowa funt do mk. 10. Kasza jęczm. zwyczaj. funt do mk. 9. Kasza perłowa funt do mk. 9. Kasza orkiszowa funt do mk. 9. Kasza jaglana funt do mk. 9. Kasza gryczana funt do mk. 9. Kasza manna funt do mk. 15. Kasza krakowska funt do mk. 13. Kasza owsiana (nie płatki) funt do mk. 10. Chleb razowy funt do mk. 8. Chleb pyłkowy funt do mk. 10. Chleb pszenny funt do mk. 14. Kartofle funt do mk. 1.20. Mleko słodkie niezbi. litr do mk. 10. Masło śmietankowe funt do mk. 64. Jajka sztuka 3.20. Cykorja funt do mk. 15. Ryż cały nie łamany funt do mk. 30. Herbata luzem funt do mk. 64. Herbata w opakowaniu kraj. f. do mk. 76. Kawa palona w ziarnach funt do mk. 76. Mydło do prania funt do mk. 33. Zapalki pudełko mk. 1. Drożdże 1-go gatunku lut do mk. 1.10. Drożdże 2-go gatunku lut do mk. 1.

Ceny mięsa obowiązują stosownie do rozporządzenia komitetu targowego z dnia 22-go lipca r. b.: Mięso wołowe funt do mk. 32. Mięso wołowe (połędwica) funt do mk. 38. Mięso cielęce funt do mk. 29. Mięso baranie funt do mk. 30. Mięso wieprzowe funt do mk. 32. Boczek i schab funt do mk. 36. Ślonina funt do mk. 38. Smalec funt do mk. 40. Sadło funt do mk. 38. Łój wołowy jadalny funt do mk. 36. Kielbasa zwyczajna funt do mk. 36. Kielbasa krakowska funt do mk. 40. Kiszka pasztetowa funt do mk. 40. Kiszka kaszana funt do mk. 10. Salcesony funt mk. 36. Boki wędzone funt do mk. 46. Sznynka funt do mk. 50. Balerony funt do mk. 50. Połędwica funt do mk. 50.

2) Ceny powyższe winny być umieszczone na widocznych miejscach we wszystkich zakładach, prowadzących handel wyżej wymienionemi artykułami.

3) Ceny te rozumieją się za towar, w gatunku dobrym w sprzedaży detalicznej.

4) Artykuły sprzedawane winny odpowiadać zarówno pod względem jakości, jak i ilości naturalnym właściwościom towaru.

5) Zabrania się wyrobu dla sprzedaży wszelkiego rodzaju pieczywa luksusowego: ciastek i pierników.

6) Zebrania się wywozu z Warszawy artykułów pierwszej potrzeby, wskazanych w par. 1 niniejszego rozporządzenia.

7) Dowóz wszelkich artykułów jest dozwolony, a wozy i konie, dowożące dla miasta artykuły żywnościowe, rekwizycji nie podlegają.

8) Zabrania się, celem dalszej odprzedaży, wykupywanie od ludzi wiozących do Warszawy artykuły pierwszej potrzeby, wskazane w par. 1.

9) Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają sądom doraźnym, z wymiarem kary od 4-ch lat ciężkiego więzienia do kary śmierci włącznie. Niezależnie od powyższego może być zarządzona konfiskata towaru.

10) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dn. 18 sierpnia 1920 r.

Gubernator wojskowy m. stoł. Warszawy i przyleg. powiatów (—) gen.-ppor. Latinik.

Usuwanie pośrednictwa.

W myśl rozporządzenia naczelnika łódzkiego oddziału Urzędu walki z lichwą i spekulacją wywiadowcy urzędu oraz policja w Łodzi przystąpiły do czynnej akcji, mającej za zadanie zaopatrywanie ludności w artykuły spożywcze bezpośrednio, z pominięciem przekupniów, paskarzy i spekulantów, wykupujących powyższe artykuły od wieśniaków po drodze na targi. Ostatnio targ dał niespodziewanie dodatnie wyniki. Już od godziny 2 po północy na krańcach miasta zatrzymywano szeregi wozów, wiozących warzywa, ziemniaki, owoce, drzewo i t. p. do kryjówek przekupniów i paskarzy.

Ponieważ rozporządzenie zezwala na zakup artykułów wiejskich tylko na targach w godzinach właściwych i to bezpośrednio przez samych konsumentów aż do godziny 12 w południe, a potem dopiero mogą przekupnie nabywać na zapas dla siebie, przeto wszystkie wozy z ziemniakami i t. p. kierowano na targowe rynki, niedopuszczając do kupna przekupniów i spekulantów. Okazało się, iż normalny dowóz np. ziemniaków wynosi tysiące korcy, jednakże wszystko prawie wylapują spekulanci i przekupnie po drogach i ulicach w nocy i wczesnym rankiem.

Pod kontrolą wywiadowców i policjantów na targach rozsprzedano bezpośrednio konsumentom około 1.000 korcy ziemniaków, oraz sporządzono szereg protokołów na przekupniów i spekulantów.

Przestrzeganie cen na Pomorzu i w Poznańskim.

W związku z zaludnieniem Poznańskiego i Pomorza przez ewakuowaną ludność polską z kresów wschodnich i wzmagającej się z tego powodu drożyzny, departament aprowizacji ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, wydał odezwę, wzywającą przybyszów do jaknajsurowszego przestrzegania cen maksymalnych: „Nie płacie cen wyższych nad wyznaczone maksymalne lub ogólnie u nas przyjęte — czytamy w odezwie. — Jakkolwiek dzielnica nasza nie obfituje w nadmiar bogactwa pod względem produktów i towarów, to wszakże starczy chleba i zaopatrzenia najniezbędniejszego dla nas i dla was — przy rozsądnem i oszczędnem zakupowaniu. Ograniczają się mieszkańcy rdzenni dzielnicy, ograniczajcie się i wy, a starczy na dłużej. Przedewszystkiem zaś, co raz jeszcze podkreślamy: nie podbijajcie cen. Inaczej rozbiciu ulegną nasze możliwie jeszcze uregulowane stosunki gospodarcze, a dotychczasowa względna taniość zmieni się wnet w ogólną drożyznę nieznośną, z krzywdą dla nas i dla was. Zwracamy na koniec uwagę na to, iż ustawodawstwo nasze surowo karze mieszkańców, przekraczających ceny maksymalne, lub gromadzących towary w celach spekulacyjnych. O tem pamiętajcie”.

Apro wizacja Sosnowca.

Magistrat m. Sosnowca wystąpił do ministerjum aprowizacji i Rady obrony państwa skargę, że magazyny zbożowe w Sosnowcu są zupełnie puste; urzędy aprowizacyjne wojewódzkie są bezradne i nie wiedzą co począć. Okolice miasta są bezrolne i nie posiadają żadnych zapasów żywności; ludność grozi głód. Władze miejskie proszą o pozwolenie sprowadzenia zboża z innych powiatów i województw.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Ofiary na armję.

Rada Obrony Stolicy komunikuje, że w dalszym ciągu złożono do jej rozporządzenia następujące ofiary: Mec. A. Osuchowski — 100,000 mk. z funduszków oddanych do jego dyspozycji (jest to dar powtórny, poprzednio mec. Osuchowski z tegoż źródła złożył 200,000). Zarząd Stow. właścicieli nieruchomości m. Warszawy — 50,000 mk. Komitet giełdowy warszawski — 40,000 mk. Zakł. graficzne B. Wierzbicki i S-ka — 15,000 mk. Związek rzem. chrześcijańskich — 10,000 mk. Małżonkowie Ign. Lipscy — 500 mk. Zebrano w punktach zaciągowych 14,806 mk. 45 fen. Razem 230,306 mk. 45 fen. Nadto w walutach obcych i przedmiotach wartościowych złożono: 100 rb. carskich papierowych, 22 korony papierowe, 5 mk. srebrem.

ŻYCIE PROWINCJI.

Przymus kwaterunkowy w Poznaniu.

W Poznaniu wprowadzono przymus kwaterunkowy:

1) Na mocy rozporządzeń ministerjalnych i przepisów magistratu jest każdy właściciel mieszkania w Poznaniu, dzierżawiący więcej niż trzy pokoje i kuchnię, zobowiązany prawnie—pod karą grzywny lub aresztu—przyjąć na kwaterunek nie tylko żołnierzy, ale także osoby cywilne (np. urzędników państwowych, uchodźców i t. p.).

2) Kto się wzbrania przyjąć kwaterunek, podając kłamliwe powody—będzie karany. Władza policyjna zmusi go w danym razie do przyjęcia osób na kwaterę i sama wyznaczy pokoje meblowane, jakie należy oddać zakwaterowanemu.

3) Kto dzierżawi: 4 pokoje musi przyjąć na kwaterę 1 osobę—5 p. 2 os.—6 p. 3 os.—7 p. 4 os.—8 p. 5 os.—9 p. 6 os.—10 p. 7 os. Kto ma więcej, niż dziesięć pokoi, musi dać na żądanie władzy całą resztę pokoi na użytek władzy kwaterunkowej.

4) Za wojskowych płaci magistrat. Urzędnicy państwowi i uchodźcy płać po 4 mk. dziennie dzierżawy od dorosłej osoby i każdego zajmowanego pokoju. Za dzieci niżej 14 lat płaci się 1 markę od dziecka i pokoju. Rodzina złożona z pięciu osób (troje dzieci niżej lat 14), mająca dwa pokoje płaci zatem dziennie 22 mk.

Nieprzyjęta dymisja.

Prezydent m. Kalisza, p. Michalski, zgłosił swoją dymisję z zajmowanego stanowiska, jednakże Rada miejska dymisji tej nie przyjęła, uznając, iż ustąpienie p. M. w chwili obecnej byłoby ze wszech miar niepożądane.

W sprawie wyboru wice-prezydenta miasta, postanowiono ogłosić konkurs, ponieważ wybrany na to stanowisko radny Szarras mandatu nie przyjął.

Podatek od okien w Kaliszu.

Na posiedzeniu kaliskiej Rady miejskiej rozważano referowany przez p. Morena wniosek magistratu w sprawie jednorazowego podatku od okien na pokrycie miliona marek, asygnowanych przez kasę miejską na Armję ochotniczą. Ściągnięte z podatku pieniądze użyte być mają na zapomogi dla rezerwistek. Projekt magistracki ustanawia podatek od wszystkich okien w mieście tak frontowych jak i podwórzowych również fabryk, wyłączając budynki szpitalne, przytułków, ochron, wozowni, stajni i t. p. Statut przewiduje następujące stawki: od okna małych domków na przedmieściach 12 mk., od okna domów piętrowych 24 mk., od okna w śródmieściu na bocznych ulicach—36 mk., na pryncypalnych ulicach—48 mk., od okna w willach i pałacach i t. p.—60 mk., od okien i szyb wystawowych restauracji, sklepów, kawiarni i t. p.—od 120 do 300 mk.,

kwalifikacji odnośnej stawki podatku dokona specjalna komisja. Reklamacje są dopuszczalne w ciągu 14 dni od daty wręczenia wezwania płatnego. Przyjęto cały statut en bloc z tą jedynie zmianą, że stawka podatku od mieszkańców biedniejszych na przedmieściach ma być określana od 6 do 12 mk., a od domów piętrowych od 12 do 24 mk., zależnie od stosunku płaconego osobistego podatku dochodowego.

Na temże posiedzeniu powzięto uchwałę w sprawie staran magistratu o uzyskanie od skarbu Państwa 10 milionów marek zapomogi na pokrycie niedoboru budżetowego na 1920/21 r., oraz w sprawie przyjęcia od skarbu Państwa pożyczki 1.400.000 mk. na roboty miejskie.

Z łódzkiej rady miejskiej.

Z inicjatywy frakcji N. P. R. Rada łódzka na ostatnim posiedzeniu zdecydowała przekazać do dyspozycji Naczelnika Państwa na cele ogólnopństwowe trzecią część kwoty, jaka wypłynie z uchwalonego przez Radę w dniu 11 b. m. podatku, przeznaczanego dla rodzin wojskowych.

Drugim wnioskiem nagłym było żądanie, zgłoszone przez P. P. S., ażeby na stanowiska kierownicze Okręgowego Komitetu Straży Obywatelskiej w Łodzi mianowano kandydatów nie w porozumieniu, a za zgodą ciał samorządowych.

Trzeci wniosek nagły, zgłosiła P. P. S., aby pozbawić prawa do stałych zapomóg ochotniczych tych pracowników miejskich, którzy będąc w wieku do lat 35, obecnie dopiero, w przewidywaniu wzięcia ich z poboru, zamierzają wstąpić do szeregów na ochotnika.

Wnioski powyższe uchwalono,

INFORMACJE.

Ziemniaki.

Wydział zaopatrywania podaje do wiadomości, iż poczynając od d. 24 b. m. sprzedawane są ziemniaki na kupon Nr. 10 karty chlebowej po cenie 80 fenigów za jeden funt, przyczem na jedną kartkę nabywać można po 10 funtów. Każdemu przysługuje prawo realizowania jednorazowo 4 kartek w następujących bazarach wydziału zaopatrywania: przy ul. Czerniakowskiej 72, Langnerowskiej 6, Grójeckiej 25, Emilji Plater 11, Ciepłej 20, Nowolipki 57, Grzybowskiej 69, Miłej 61, Radzymińskiej 2 i Św. Jerskiej 10.

Celem udostępnienia ludności nabywania ziemniaków po niskich cenach, wydział zaopatrywania, niezależnie od sprzedaży ziemniaków we wszystkich swoich bazarach, upoważnił do sprzedaży wszystkie miejskie składy opałów, które zaopatrzone zostały w ziemniaki i sprzedawać je będą po cenie 80 fenigów za funt na kupon Nr. 10 karty chlebowej. Norma jednorazowa na kupon wynosi 10 funtów.

Jednocześnie w tanie ziemniaki wydziału zaopatrywania zaopatrzyć się mogą kooperatywy i zrzeszenia, celem rozsprzedaży ziemniaków członkom.

Masło.

Two Mleczarskie podjęło sprzedaż masła na wyznaczony przez wydział zaopatrywania kupon Nr. 16 karty chlebowej. Wydział zaopatrywania komunikuje, iż poza wyznaczeniem kuponu nie ma nic wspólnego z powyższą sprzedażą i żadnej odpowiedzialności z tego tytułu nie przyjmuje.

Treść numeru 81-go:

Dział urzędowy:
Ruch służbowy.
Część nieurzędowa:
Z obrad Magistratu.
Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe:
Apro wizacja na r. 1920—21.
Nowe wydawnictwa:
Budowa i konserwacja mostów.
Sprawy apro wizacyjne.
Wiadomości bieżące.
Życie prowincji.
Informacje.

O G Ł O S Z E N I A.

Magistrat m. stoł. Warszawy ogłasza
konkurs na stanowisko naczelnika wydziału XV-go statystycznego.

Warunki konkursu:

Kandydaci winni posiadać wyższe wykształcenie, wykazać teoretyczną i praktyczną znajomość zasad statystyki ze szczególnem uwzględnieniem statystyki miejskiej oraz znajomość biurowości i administracji miejskiej.

Wynagrodzenie według umowy.

Oferty wraz z curriculum vitae i referencjami winne być składane do dn. 1 listopada r. b. w wydziale do spraw ogólnych Magistratu m. stoł. Warszawy (Senatorska 14) w kopertach zapieczętowanych z napisem: „Oferta do konkursu na stanowisko naczelnika wydziału XV-go (statystycznego)”. (3—2)

„Dziennik Zarządu m. stoł. Warszawy”

I półrocze za rok 1920.

Nabywać można w Administracji „Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy”,

w cenie 30 mk.

Komisarz miejski 8 okręgu ogłasza, że 27 sierpnia 1920 r. w domu Nr. 40 przy ulicy Złotej będą sprzedawane przez licytację ruchomości, należące do Saula vel Szoela Felsa, na pokrycie należności miejskich. 685—2—1

Od Administracji.

Celem uniknięcia po nylek i zwłoki w wysyłaniu numerów, Administracja „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” prosi o przysyłanie prenumeraty wyraźnie pod adresem „Redakcja Dziennika Zarządu m. st. Warszawy,” oraz o zaznaczanie na odcinkach przekazów, że odnośna suma jest przesłana na prenumeratę pisma.

Prenumerata: Rocznie 180 mk.;
kwartalnie 45 mk.; miesięcznie 15 mk.
Cena poszczególnego numeru 1.50 mk.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstami): wiersz trójkłamowy 3 mk.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy” (Senatorska 14) lub wnosić bezpośrednio do Administracji „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” (gmach Magistratu, II piętro, z bramy na lewo).

Redaktor: Stanisław Sierosławski.

Wykonano w drukarni miejskiej.